

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

Salīdzinājumi dod lielisku cilvēku siržu skalu. Ir novērots, ka zināms notikums izsauc neapšaubāmus afektus, bet cik tie ir dažādi kā laikā tā kādībā! Viens un tas pats notikums var dot veselu novērojumu grāmatu. Viena sirds uztvers Smalkās Pasaules klišeju, otrai vajadzēs fiziskās strāvas, bet trešā atsauksies tikai pēc notikuma. Viena novērtēs notikumu pienācīgi, otra var pārspīlēt un trešā tikai neapzinīgi atzīmēs pulsa ritmā. Neapšaubāmi, ka sirds atsaukšanās daudz būtiskāka, nekā to domā.

Priekšsajūtas nav mānītība, bet fizisks fakts. Pat ar nelielu vērīgumu ir iespējams paredzēt notikumu. Nebūs svarīgi notikuma apstākļi, bet tā potenciāls. Tā sirdī atbalsojas visdažādākie viļņi. Vai nav pamācoši pārdomāt šīs parādības?

349.

Uguns parādību spriegumos var novērot vienu Uguns pamatkādības izpaušmi. Apkārtējie priekšmeti kļūst it kā caurspīdīgi. Jūs to varat apliecināt. Uguns it kā pārveido citas ugunīgās būtības un atklāj gaismas matēriju, kas atrodas visa esošā pamatā. To pašu var sacīt par ugunīgas sirds magnētu, savdabīgi tā atklāj ugunīgo dabu visā, kas tai tuvojas. Tā caur ugunīgu sirdi iespējams novērot ugunīgās kādības. Tikai jāatrod šāda sirds un visā saudzībā jāpielieto eksperimentos. Šādos eksperimentos jāpatur prātā, ka Gaismas matērijas atsegšana var būt visai bīstama apkārtnes raupjajos apstākļos. No šīs pašas Uguns kādības atkarīga arī pilnīgā samadhi bīstamība. Tomēr nepretojieties ugunīgajām parādībām, jo tās neapgrūtina sirdi. Armagedona laikā parādības, protams, ļoti sarežģītas, jo izplatījuma Uguns un pazemes Uguns ritms traucēts. Parasti līdzīgus ritma traucējumus neņem vērā un tādējādi vēl jo vairāk pastiprina kosmisko apjukumu.

350.

Ugunīgās Pasaules skaistumu, gaismu, krāšņumu apliecina katra tuvošanās tai. Bez tam sevišķu sajūsmu modina vienotības izjūta. Ugunīgā Gaisma rada abpusēju pievilksmi, citiem vārdiem sakot, īstu vienotību. Bet miesa turpretī, izraisa visādas šķelšanās. Tāda blīvās pasaules īpašība traucē uz piegružotās, dūmakainās virsmas izjust vienotības jūsmu. Tāpēc vēl jo vairāk jāvirza domas uz Ugunīgo Pasauli, lai iepotētu sevī novājināto vienotības izjūtu. Vajag it kā uzrādīt magnētu, kas bijis atstāts bez aizvara. Prasme rīkoties ar magnētu vajadzīga pat ikdienas dzīvē. Tāpat arī Uguns potenciāls, atstāts bez lietošanas, iegremdējoties dzīlēs un kļūs nepieejams. Vajag to atkal modināt, izraisot visas labākās atmiņas par to un labāko iztēli. Patiešām, ugunīgajam krāšņumam vajadzīga skaidrota iztēle. Jāsaprot, ka blīvās formas nedod Ugunīgās Pasaules priekšstatu. Bet mirklīga apskaidrība spēj uz mūžu atstāt neizsakāmu izjūtu, kas pamatojas vienotībā.

351.

Gara apskaidrība izpaužas arī smalko enerģiju transmutācijā. Kad gars tiek apstiprināts kā vadošā sākotne, tad viņa spēks piesātina katru izpaušmi. Tādēļ jūtziņu bieži var nosaukt par garīgo apskaidrību. Paturēsim prātā šo spēcīgo kādību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

352.

Viens no iemesliem, kādēļ samadhi norisinās tik reti, ir cilvēku neprasme rīkoties ar tādu augstu stāvokli. Viņi centīsies pārtraukt ikkatra neparasta stāvokļa sākumu. Bez tam, cilvēki neliks mierā samadhi stāvokli iegrimušo un ar saviem rupjajiem paņēmieniem radīs bīstamu satricinājumu. Pat visikdienišķākajā dzīvē ir nepieciešama saudzīga izturēšanās citam pret citu. Cilvēks, kas saņēmis satricinājumu, atstājams mierā. Bet ļaudis reti kad ievēro pat šo primitīvo uzmanību.

Iekams cilvēka domāšana nebūs apjēgusi, kā rīkoties ar augstākajām enerģijām, tikmēr samadhi dot ir bīstami. Tāpēc noderīga būs jau ikkatra doma par Augstākās Pasaules realitāti.

353.

Psihisko enerģiju saucam arī par nenogurdināmo. Tiesa, cilvēka organisms var nogurt no enerģijas sprieguma, bet pati enerģija būs neizsmeļama. Šāda enerģijas kādība norāda uz kosmisko avotu. Enerģiju nespēj izsmelt ne vecums, ne slimības. Tā var aprimt, ja to neiesaistīs darbībā.

Bet kādām ietveres spējām gan jābūt cilvēka apziņā, lai nesašaurinātu cilvēkam uzticētā spēka apjomus?!

354.

Vai piezīmju fragmentārumi ir nejaušība! Varbūt ka šajā mozaīkā ir ietverts ritms un savdabīgs zīmējums? Lai draugi dažkārt padomā, kāpēc izraudzīta šāda sistēma? Vai tajā nav ietverts īpašs uzdevums, iesaistoties uz dažādiem centriem? Uztveres spēju pilnveidošanās ir ļoti svarīgs sasniegums.

355.

Cilvēki neprot atrast visdaiļāko. Viņi aizmirst labākos apskaidrības mirkļus. Bet tādas stundas dotas visiem, neskatoties uz dažādiem stāvokļiem. Kā dimants uzliesmo šāds apskaidrotības mirklis. Tas gan ļoti īss, bet šai īslaicīgumā izpaužas Pārzemes Pasaules pieskare. Šādas pieskares nav aizmirstamas! Tās ir kā Gaismekļi zemes virsū un pārsniedz saprātu. Ir sevišķi jāsaudzē pārzemes dzirksteles.

356.

Ar sevišķu grūtību cilvēki uztver Smalkā ķermeņa darbības acumirklīgumu. Cilvēki tik ļoti saistījuši sevi ar konvencionālo laika jēdzienu zemes izpausmē, ka tie nespēj atsacīties no laika izplatības. Tikai tie, kas jau pieraduši iziet Smalkajā Pasaulē, zina, cik daudz var pārdzīvot vienā mirklī. Var daudz pārdzīvot garā, un ir jāsaudzē katru uztveri.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

357.

Jānoskaidro samadhi, jeb augstākās garīgas apskaidrības jēdziens. Daudz par šo stāvokli rakstījuši cilvēki, kas paši nav to pārdzīvojuši vai pārdzīvojuši vienīgi tā niecīgu izpausmi. Bet samdhi pakāpju tik daudz, cik daudz apziņu pakāpju un garīgās pilnveidošanās ciklu. Saņemtās apskaidrības pakāpe vienmēr atbilst mūsu garīgajiem uzkrājumiem. Tādējādi saprotama šī apskaidrības dziļuma daudzveidība. Ja samadhi sasniegšana dotu viszināšanu, tad Bezrobežības jēdziens atkristu. Pie tam apziņa, kas iegrimusi samadhi, saņemot apskaidrību individuālo uzkrājumu robežās un atbilstīgās sfērās, var fiziskajā plānā pārnest tikai šo pārdzīvojumu daļu. Jo fiziskais organisms nevar ilgstoši atbalsot augstākās vibrācijas un iegravēt tās smadzenēs, nekaitējot tām. Zinātne jau taustāmi mums pierādījusi šo neatbilstīgo vibrāciju ārdošo iedarbību. Tā cilvēks atgriežoties no samadhi, uzglabā dažas atmiņas, bet tas nenozīmē, ka viņš kļuvis visuzinātājs un ka tagad tas varēs ieskatīties jebkuras parādības būtībā. Tas piedzīvojis vai izjutis šādu vai tādu ekstāzes stāvokli, vai izjūtu augstāko spriegumu, vai ieskatījies vienas vai otras parādības būtībā. Viņos var atskārst mūžīgo esamību, var nojaust augstāko mīlestību un esamības daiļumu, var atskārst visas esamības vienbūtību, savu klātieni visā un savu sakarību ar visu un visiem, tomēr tas vēl nekļūst visu zinātājs, kā to izprot zemes apziņa.

Samadhi atzinumi ir citāda veida, mēs varam pieskarties lietu nūmeniem, bet atgriežoties uz zemes, mums viņa iedarbība jāizptēta zemes metodēm. Protams, neizsakāmi grūti vārdos aprakstīt neaprakstāmo. Bet tomēr: "Augstāk par visām samadhi valda doma. Jo augstāka, jo varenāka; jo ugunīgāka doma, jo parādība derīgāka. Doma, patiesi, ir stihijiska un bezrobežīga." Pie tam uz mūsu planētas pilnīga samadhi sasniegšana iespējama vienīgi pilnīgam Arhatam, kas dzīvo gluži īpatnos apstākļos. Tā Vivekanandam nebija pilnīga samadhi, un pat tā samadhi pakāpe, kādā tas bija gremdēts bez attiecīgas fiziskas sagatavotības, nesa bēdīgas sekas. Viņa pāragrā nāve bija šī priekšlaicīgā patvērīgā pārdzīvojuma sekas.

358.

Līdzsvara princips tura pasauli, un kā sarkans pavediens šis princips ietverts visās senatnes Mācībās. Iegūstot līdzsvaru cilvēks atbrīvojas no Zemes pievilksmes un var apzinīgi un vienlaicīgi darboties trijos plānos -Zemes, smalkajā un garīgajā jeb intelektuālajā. Tā eksistencei paplašinoties un apziņai apskaidrojoties, dzīve kļūst nozīmīga, daiļa un sevišķa gudra prieka pilna.

359.

Sevišķu briesmu gadījumos uzliesmo apskaidrība. Tā kaut kas tomēr spēj iekustināt apziņas nogulsnes. Tā notiek arī pie tā dēvētās krītamās kaites, kad to apliecina paši slimie, atveras debesis -tas nozīmē, ka arī zemes apstākļos iespējama gaišredzība. Tā, protams, ir acumirkliņa, tik īslaicīga, ka zemes laiks to nespēj apzināt. Arī sapņi stāv ārpus laika, un tomēr tie aptver daudz notikumu. Bet arī šādā zibeņātrā bezlaicībā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

8.nodaļa: Atdevība.

izpaužas smalkās pasaules kādība. Lai dažādi piemēri mums atgādina to, ko katrs jau kādreiz zinājis.

Cilvēki neapzinās, ka lielo notikumu pamatā ir izplatījuma staru pārmaiņa, pasaulu tuvināšana, apziņas atjaunošana, kas dod jaunu pieeju dzīvei. Jau daudz kas izpaužas.

360.

Tagad visus Jogus, kas vien tiecas apgūt samadhi, Lielie Skolotāji nosauc par dezertieriem.